

بررسی آگاهی و عملکرد بیماران در پیشگیری از عوارض بی تحرکی بعد از عمل های جراحی در بخش های جراحی بیمارستان نمازی شیراز سال ۱۳۹۳

عصمت نوحی^۱، مهدخت محمودی^{۲*}

تاریخ دریافت ۱۳۹۵/۱۰/۲۷ تاریخ پذیرش ۱۳۹۵/۱۲/۲۹

چکیده

پیش زمینه و هدف: حرکت جز نیازهای فیزیولوژیک بشر محسوب می شود و در سطح اول طبقه بندی هرم نیازهای اساسی بشر قرار دارد. در صورت عدم تحرک فرد دچار اثرات منفی در سیستم های بدن می شود. محقق با توجه به اینکه اختلال در حرکت و فعالیت به عنوان تشخیص پرستاری است و مفهوم عدم تحرک در پرستاری اهمیت دارد این مطالعه را باهدف تعیین آگاهی و عملکرد بیماران در زمینه پیشگیری از عوارض بی تحرکی بعد از عمل در بخش های جراحی بیمارستان نمازی شیراز در سال ۱۳۹۳ انجام داده است.

مواد و روش ها: این مطالعه توصیفی مقاطعی، بر روی ۲۰۰ بیمار بعد از عمل جراحی منجر به بی تحرکی که به روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند انجام شد. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و فرم سنجش آگاهی بیمار در زمینه پیشگیری از عوارض بی تحرکی و چکلیست عملکرد خود مراقبتی بیمار جهت پیشگیری از عوارض بی تحرکی بود که با روش مشاهده و مصاحبه تکمیل شد. فرایند تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ با استفاده از آمار توصیفی و تحلیلی انجام گرفت.

یافته ها: میانگین و انحراف معیار عملکرد افراد موردمطالعه به ترتیب $۱۴/۳۶ \pm ۳/۹۷$ بود و میانگین و انحراف معیار آگاهی افراد موردمطالعه به ترتیب $۲۱/۰۸ \pm ۵/۵۹$ بود که در مجموع ۴۲ درصد عملکرد ضعیف، $۴۹/۵$ درصد عملکرد متوسط و $۸/۵$ درصد عملکرد خوب داشتند و در بررسی آگاهی $۴۱/۵$ درصد آگاهی ضعیف، ۴۳ درصد آگاهی متوسط و $۱۵/۵$ درصد آگاهی خوب داشتند؛ و یافته ها نشان می دهد که حدود نیمی از بیماران آگاهی و عملکرد ضعیفی در زمینه پیشگیری از عوارض بی تحرکی دارند و تعیین ارتباط بین عملکرد و آگاهی بیماران نشان داد، بین عملکرد و آگاهی ارتباط معناداری وجود دارد ($p=0.004$)؛ یعنی هر چه آگاهی بیشتر باشد عملکرد بهتری خواهیم داشت.

بحث و نتیجه گیری: نتایج نشان داد که آگاهی و عملکرد بیماران در جهت پیشگیری از عوارض بی تحرکی ضعیف می باشد. با توجه به نتایج بدینهی است وجود برنامه های آموزشی می تواند آگاهی و عملکرد بیماران را افزایش داده و ثابت نماید.

واژه های کلیدی: عملکرد، آگاهی، بیمار، پیشگیری، عوارض، بی تحرکی، عمل جراحی

مجله دانشکده پرستاری و مامایی ارومیه، دوره پانزدهم، شماره دوم، پی دربی ۹۱، اردیبهشت ۱۳۹۶، ص ۱۴۶-۱۳۹

آدرس مکاتبه: کرمان، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، دانشکده پرستاری و مامایی رازی، تلفن: ۰۹۱۷۱۷۴۶۴۴۳

Email: mahmoodimah@yahoo.com

مقدمه

عامل های فیزیولوژیکی شامل (قلبي-عروقی، عصی، اسکلتی عضلانی و کنترل درد) و عامل های محیطی تقسیم می شود (۱). بی تحرکی می تواند به معنای استراحت در بستر باشد، از نظر بالینی دستور برای استراحت در بستر به طور معمول تحمل وزن را منع کرده است. به عنوان مثال، با دستور استراحت در بستر، بیماران از ایستادن، نشستن روی صندلی و مانورهایی از قبیل

بی تحرکی به هر نوع بیماری یا ناتوانی که نیاز به استراحت کامل در بستر دارد یا وضعیتی که توانایی فرد در حرکت را به شدت محدود می کند اطلاق می شود. علتهای بی تحرکی می تواند به عامل های درون فردی شامل فاکتورهای روانی مانند افسردگی، ترس، انگیزه و

^۱ دکترای تخصصی آموزش پرستاری، استادیار، گروه آموزش پرستاری داخلی و جراحی، مرکز تحقیقات فیزیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان، ایران

^۲ کارشناس ارشد پرستاری داخلی جراحی، دانشکده پرستاری و مامایی رازی دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان، ایران (نویسنده مسئول)

عروقی و سبب افزایش راحتی و کاهش کمردرد و ناراحتی بیماران بعد از آنژیوگرافی می‌گردد (۱۹).

این عوارض می‌تواند هزینه‌های پزشکی را بالا ببرد، همچنین زمان بستری در بیمارستان را طولانی کند و میزان مرگ‌ومیر را در میان بیماران بستری در بیمارستان افزایش دهد (۲۰، ۲۱). علاوه بر این استراحت کوتاه‌تر در تخت زمان موردنیاز برای پرستار جهت اجرای دستورات دارویی کنترل درد و مراقبت از بیمار استراحت مطلق را کاهش می‌دهد (۲۲). مهارت بکار بردن فن‌های توانبخشی غیرفعال و تحرک مناسب در تخت و تغییر وضعیت دادن بیمار در پیشگیری از عوارضی چون جمود مفاصل و زخم بستر تأثیر مثبت دارد (۲۳). حسینی و همکاران در سال ۱۳۸۶ اعلام نمودند آموزش به بیمار و همراه آن‌ها به طور معنی‌داری در پیشگیری از عوارض بی‌تحرکی و بهبود عملکرد خود مراقبتی مؤثر می‌باشد (۲۴). هرچه بیماران دانش بیشتری از وضع بیماری و نحوه مراقبت از خود داشته باشند، علاوه بر همکاری بیشتر با تیم بهداشتی درمانی و مشارکت فعال در برنامه‌های مراقبتی، به تغییر رفتار مناسب‌تری مطابق با الگوهای بهداشتی درمانی نائل می‌گردد (۲۵). آگاهی بیشتر بیماران باعث احساس مسئولیت بیشتر در مراقبت از خودمی شود (۲۶).

همچنین آگاهی ضعیف و درک نادرست از بیماری منجر به اضطراب و بینش ناکافی در مورد عواقب احتمالی بیماری خواهد شد. ارتباط عوامل زیادی مانند ویژگی‌های فردی اجتماعی، موقعیتی و محیطی، آموزش بیماران، ارتباط پزشک و بیمار با آگاهی و عملکرد بیماران به تأیید رسیده است (۲۷).

بنابراین و با توجه به انجام مطالعات اندک در زمینه پیشگیری از عوارض بی‌تحرکی بعد از عمل‌های جراحی، این مطالعه به‌هدف تعیین آگاهی و عملکرد بیماران در پیشگیری از عوارض بی‌تحرکی بعد از عمل‌های جراحی در بیماران بستری در بخش‌های جراحی در بیمارستان نمازی شیراز در سال ۱۳۹۳ انجام شد.

مواد و روش‌ها

این مطالعه از نوع توصیفی و مقطعی بود؛ و جامعه پژوهش بیماران بخش‌های جراحی بیمارستان نمازی شیراز که مایل به شرکت در مطالعه بودند و نمونه شامل تعداد ۲۰۰ بیمار بستری در بخش‌های جراحی بعد از عمل جراحی بودند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات یک فرم اطلاعات دموگرافیک و یک فرم سنجش آگاهی بیماران از بی‌تحرکی و عوارض مربوطه و یک چکلیست عملکرد خود مراقبتی پیشگیری از عوارض بی‌تحرکی بود؛ که بر اساس

انقباض عضلانی فعل مانند آویزان کردن پا، نشستن در لبه تخت و یا ورزش ایزوتونیک منع می‌شوند. شواهد نشان می‌دهد که تغییر و جابجایی در بخش‌های بیمارستان در فواصل بیشتر از ۲ ساعت رخ می‌دهد حتی زمانی که بیماران از نظر همودینامیک پایدار هستند (۲، ۳). بررسی‌های اخیر نشان داده‌اند که در بیمارستان، حرکت و چرخش در میان شایع‌ترین مداخلات پرستاری فراموش شده است (۴). بی‌حرکتی خوش خیم نیست و اثرات فیزیولوژیک قابل توجهی در ارگان‌های دیگر دارد که می‌تواند به اختلال عملکرد عضلات کمک کند. اثرات قلبی و عروقی بی‌حرکتی شامل کاهش حجم پلاسماء، بی‌ثباتی وضعیتی و کاهش جریان وریدی در اندام تحتانی در افراد سالم می‌باشد (۵، ۶). وضعیت خواهید به پشت در طول بی‌حرکتی با کاهش حجم ریه و تغییر در تهویه و خون‌رسانی مرتبط است که به هیپوکسی، آتلکتازی، آسپیراسیون و پنومونی هم در بیماران سالم و هم بیمارانی که با لوله کارگذاری شده نفس می‌کشند منجر می‌شود (۷، ۸). بی‌حرکتی می‌تواند به زخم فشاری و تجزیه پوست منجر شود؛ که زخم‌های باز ممکن است مانع از حرکت در طول درمان و بهبودی شود (۹، ۱۰). عدم تحرک در زمان استراحت در بستر باعث از دست رفتن استخوان، افزایش دفع کلسيم، تغییر تعادل الكتروليت‌های موردنیاز برای عملکرد عادی عضله می‌شود (۱۱، ۱۲). قند خون هنگامی که عضلات اسکلتی در حالت استراحت است افزایش می‌یابد و حساسیت به انسولین کاهش می‌یابد (۱۳). عدم تحرک می‌تواند منجر به انقباض مفاصل و آسیب اعصاب محیطی شود (۱۴). تغییرات در سیستم‌های عصبی آتونوم و شناختی می‌تواند با استراحت در بستر به مدت طولانی رخ دهد و تحرک را خطرناک سازد (۱۵، ۱۶). بی‌تحرکی، اثرات منفی گسترده‌ای بر روی سیستم عضلانی - اسکلتی به جا می‌گذارد. این اثرات شامل تغییر فعالیت تونیک به فاز یک عضلات، آتروفی عضلانی و پوکی استخوان که از روزهای اوایلی بعد از استراحت مطلق، شروع می‌شود و حتی تا ۱۸۰ روز پس از پایان دوره استراحت مطلق باقی می‌ماند. با توجه به اینکه استراحت به عنوان یک روش درمانی در مورد بعضی از بیماران کار می‌رود، شناخت اثرات منفی استراحت می‌تواند در کاهش تجویز استراحت مطلق به عنوان یک روش درمانی، مؤثر باشد (۱۷). استراحت در بستر و عدم فعالیت از عوامل خطر ضعف عصبی و عضلانی در ICU است. و اغلب این بیماران با استراحت در بستر درمان می‌شوند. بعد از ۱ هفته استراحت در بستر، قدرت عضلانی به اندازه ۲۰ درصد کاهش می‌یابد و موجبات افزایش نیاز به اکسیژن و چالش جداسازی از حمایت تهویه مکانیکی فراهم می‌سازد (۱۸). کاهش زمان استراحت در تخت بیماران پس از آنژیوگرافی قلبی امکان‌پذیر می‌باشد و به عنوان روشی اینم و بدون خطر شناخته شده است این در حالی است که بدون افزایش عوارض

کرووسکال والیس و ضریب همبستگی پیرسون به منظور بررسی اطلاعات مربوط به بی تحرکی استفاده شد.

یافته ها

به طور کلی ۲۰۰ نفر در این پژوهش شرکت داشتند. از نظر خصوصیات دموگرافیک سن کل افراد شرکت کننده بین ۱۶ تا ۸۹ سال با میانگین ۴۵/۹۷ سال و انحراف معیار ۱۷۰/۴ سال بوده است. اکثر افراد مرد پژوهش مرد (۶۹/۶ درصد) و دارای تحصیلات زیر دیپلم (۳۶ درصد)، شغل آزاد (۴۷ درصد)، متاهل (۸۵ درصد) و تحت جراحی های شکمی (۳۵ درصد) بودند.

میانگین و انحراف معیار عملکرد افراد موردمطالعه به ترتیب $5/59 \pm 21/0/8$ می باشد و میانگین و انحراف معیار آگاهی افراد موردمطالعه به ترتیب $14/36 \pm 3/97$ می باشد. در مجموع ۴۲ درصد عملکرد ضعیف، $49/5$ درصد عملکرد متوسط و $8/5$ درصد عملکرد خوب داشتند و در بررسی آگاهی $41/5$ درصد آگاهی ضعیف، 43 درصد آگاهی متوسط و $15/5$ درصد آگاهی خوب داشتند. آزمون همبستگی پیرسون نشان داد بین نمره عملکرد و آگاهی بیماران، ارتباط معنادار آماری وجود دارد ($p=0/004$)؛ یعنی هر چه آگاهی بیشتر باشد عملکرد بهتری خواهیم داشت.

در مورد تعیین ارتباط بین عملکرد و آگاهی بیماران و ویژگی های دموگرافیک آن ها، بین عملکرد بیماران با سن و بین عملکرد و آگاهی بیماران با جنس، تأهل و طول مدت بستره ارتباط معناداری پیدا نشد ($p>0/05$) ولی بین آگاهی بیماران با سن ارتباط معنی دار بود که با افزایش سن، آگاهی نیز افزایش می یابد.

بین عملکرد و آگاهی بیماران با شغل، بین عملکرد با شغل $p=0/006$ و بین آگاهی با شغل $p=0/069$ که همان طور که مشاهده می کنید، بین آگاهی با شغل ارتباط معنی دار نیست ولی بین عملکرد با شغل ارتباط معنی دار است.

جهت بررسی نرمال بودن توزیع متغیر آگاهی و عملکرد از آزمون One-Sample Kolmogorov-Smirnov Test استفاده شد و چون این دو متغیر نرمال نبودند پس از آزمون های غیر پارامتری برای آنالیز استفاده شد. بر این اساس آزمون کرووسکال- والیس نشان داد

بین متغیر آگاهی با تحصیلات $p=0/175$ تفاوت آماری وجود ندارد ولی نمره عملکرد بیماران با سطح تحصیلات، ($p=0/000$) ارتباط معنی دار آماری مشاهده شد؛ یعنی با افزایش تحصیلات، عملکرد بیمار نیز بهتر می شود.

بین عملکرد و آگاهی بیماران با نوع عمل، بین عملکرد با نوع عمل $p=0/017$ و بین آگاهی با نوع عمل $p=0/000$ می باشد که نشان می دهد که آگاهی و عملکرد با نوع عمل ارتباط معنی دارند.

استانداردهای بین المللی پیشگیری از عوارض بی تحرکی تهیه شده بود. فرم اطلاعات دموگرافیک حاوی مشخصات دموگرافیک از جمله سن، سطح تحصیلات، جنس، وضعیت تأهل، شغل، مدت زمان بستره و تشخیص بیمار بود و به روش مصاحبه تکمیل شد. پرسشنامه سنجش آگاهی بیماران از بی تحرکی و عوارض مربوطه شامل ۲۴ سؤال بود که با روش مصاحبه به صورت صحیح یا غلط کامل می شد که به هر سؤال در صورت صحیح بودن نمره یک و در صورت غلط بودن نمره صفر تعلق می گرفت. حداقل نمره صفر و حداکثر آن ۲۴ بود که هر چه نمره فرد بالاتر بود، نشان دهنده میزان آگاهی بیشتر بود؛ که بدین ترتیب نمرات کمتر از ۱۲ به عنوان آگاهی ضعیف، نمرات ۱۲ تا ۱۸ آگاهی متوسط و نمرات ۱۸ به بالا آگاهی خوب در نظر گرفته می شد. برای کسب روایی ابزار با استناد به منابع مستند و نظرخواهی از صاحب نظران، روایی مطلوب ابزار از نظر محتوایی کسب شد و برای پایابی از روش بازآزمایی استفاده شد. چکلیست که بعد از مطالعه کتاب های مرجع و مقالات مرتبط توسعه پژوهشگر تهیه شد، شامل حداکثر ۴۰ گویه مربوط به اقدامات خود مراقبتی پیشگیری از عوارض بی تحرکی در سیستم های پوششی، اداری، تنفسی، گوارشی، قلب و عروق، عضلانی استخوانی و روحی- روانی بود. به هر گویه در صورت مشاهده رعایت آن توسط بیمار امتیاز یک و در صورت عدم رعایت، امتیاز صفر تعلق می گرفت. مجموع امتیازها ۴۰ بود که بر اساس اهمیت گویه ها از نظر پیشگیری از عوارض زودرس یا دیررس امتیاز ۲۰- عملکرد ضعیف، ۳۰- ۳۰ عملکرد متوسط و امتیاز ۳۱ به بالا عملکرد خوب در نظر گرفته شد. چکلیست برای هر یک از بیماران در شیفت صبح به روش مشاهده تکمیل شد. برای کسب روایی ابزار با استناد به منابع مستند و نظرخواهی از ده نفر از اعضاء هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمان و شیراز و با استفاده از نظر اصلاحی آن ها، روایی مطلوب ابزار از نظر محتوایی کسب شد و برای پایابی از پایابی بین دو ناظر و محاسبه همبستگی اطلاعات ثبت شده دو ناظر استفاده شد. در این مطالعه توصیفی پژوهشگر، اهداف را برای کلیه بیماران شرح داده و پس از کسب رضایت از هر یک از بیماران فرم اطلاعات دموگرافیک و فرم سنجش آگاهی از بی تحرکی و عوارض مربوطه را با روش مصاحبه پر کرده و سپس پژوهشگر هر روز در شیفت صبح عملکرد بیماران را مورد مشاهده قرار داده و چکلیست خود مراقبتی پیشگیری از عوارض بی تحرکی را کامل کرده است. پس از جمع آوری داده ها و وارد کردن آن ها به کامپیوتر، اطلاعات مربوطه با استفاده از نرم افزار آماری SPSS نسخه ۱۶ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. از آمار توصیفی (فراوانی نسبی، فراوانی مطلق، میانگین و انحراف معیار) چهت بررسی شاخص ها و تعیین مشخصات نمونه پژوهش و از آزمون ها و روش های آماری تحلیلی غیر پارامتریک من ویتنی و

جدول (۱): رابطه میانگین نمره عملکرد و آگاهی بیماران موردمطالعه از عوارض بی تحرکی بعد از عمل جراحی و عملکرد در زمینه پیشگیری از عوارض بی حرکتی

p-value	ضریب همبستگی پرسون	انحراف معیار	میانگین	آگاهی
.۰/۰۰۴	.۰/۲۰۱	۳/۹۷	۱۴/۳۶	
		۵/۵۹	۲۱/۰۸	عملکرد

جدول (۲): مقایسه میانگین نمره عملکرد و آگاهی از عوارض بی تحرکی بعد از عمل بر حسب متغیر شغل

نتیجه آزمون کروسکال- والیس	عملکرد	آگاهی	متغیر	
p-value	میانگین ± انحراف معیار	p-value	میانگین ± انحراف معیار	شغل
.۰/۰۰۶	۲۰/۲۱±۵/۳۰	.۱۴/۰۴±۳/۹۷	آزاد	
	۲۲/۵۶±۶/۶۰	۱۵/۲۹±۴/۰۱	کارمند	
	۲۴/۱۴±۵/۴۷	۱۵/۵۱±۳/۷۲	بازنشسته	
	۱۸/۸۰±۵/۰۶	۱۴/۲۰±۳/۹۲	خانه دار	
	۲۱/۱۷±۲/۵۰	۱۲/۴۷±۳/۷۴	محصل	

جدول (۳): مقایسه میانگین نمره عملکرد و آگاهی بیماران از عوارض بی تحرکی بعد از عمل بر حسب متغیر تحصیلات

نتیجه آزمون کروسکال- والیس	عملکرد	آگاهی	متغیر	
p-value	میانگین ± انحراف معیار	p-value	میانگین ± انحراف معیار	تحصیلات
.۰/۰۰۰	۲۰/۰۰±۴/۶۳	.۱۳/۴۲±۳/۴۲	بی سواد	
	۱۹/۲۵±۵/۰۹	۱۴/۴۵±۴/۲۶	سیکل	
	۲۰/۸۳±۵/۰۱	۱۳/۶۶±۳/۶۹	دیپلم	
	۲۵/۰۰±۷/۰۷	۱۵/۱۵±۳/۳۷	فوق دیپلم	
	۲۳/۷۹±۵/۲۱	۱۵/۳۸±۴/۲۴	لیسانس و فوق لیسانس	

جدول (۴): مقایسه میانگین نمره عملکرد و آگاهی بیماران از عوارض بی تحرکی بعد از عمل بر حسب متغیر نوع عمل جراحی

نحوه عمل	آگاهی		متغیر
	میانگین ± انحراف معیار	p-value	
جراحی شکم	۱۶/۰۱ ± ۴/۲۸	۲۲/۵۵ ± ۴/۳۰	نتیجه آزمون کروسکال- والیس
ارتودپدی	۱۱/۵۰ ± ۳/۱۰	۱۹/۰۸ ± ۳/۵۷	
قفسه سینه	۱۵/۷۱ ± ۲/۴۵	۲۱/۰۲ ± ۸/۴۰	
آنژیوگرافی	۱۲/۶۶ ± ۴/۳۳	۲۲/۰۰ ± ۳/۸۷	
دیابتیک	۱۴/۱۰ ± ۳/۱۴	۲۱/۶۰ ± ۴/۲۲	
شانت	۱۲/۱۰ ± ۲/۹۶	۲۰/۳۰ ± ۵/۳۱	
تیروئید	۱۳/۹۰ ± ۳/۷۸	۱۹/۷۰ ± ۶/۳۰	

نیز قبل از آموزش ۹۷,۷ درصد عملکرد ضعیف و ۳,۳ درصد عملکرد متوسط داشتند و هیچ کدام عملکرد خوب نداشتند (۲۳). حسینی و همکاران ۱۳۸۶ مطالعه‌ای با عنوان بررسی تأثیر مراقبت پرستاری در منزل بر عوارض ناشی از بی‌حرکتی در سیستم عضلانی اسکلتی بیماران مبتلا به سکته مغزی انجام دادند. علیرغم سیر کند بهبود توانایی عضلانی که بیشتر با پیشرفت توانایی‌های عصبی اندام‌های مبتلا در ارتباط است، در بیماران گروه آزمون مراقبت‌های ارائه شده توسط پرستار از جمله ماساژ اندام‌ها و کمک به انجام حرکات فعال و غیرفعال و قرار دادن بیمار در وضعیت‌های مناسب، توانسته از تشدید ضعف عضلانی پیشگیری نماید. درصورتی که در بیماران گروه شاهد به دلیل عدم آگاهی و حمایت لازم در زمینه انجام این فعالیتها ضعف عضلانی و درد پا و مفاصل و عدم تعادل در حرکت و فعالیت تشدید گردیده است (۲۲). Diserens ۲۰۱۲ نیز درنتیجه مطالعه خود حرکت زوردرس بیماران در بستر را در کاهش عوارض سکته مغزی مؤثر گزارش نموده است (۲۸).

همچنین حاتمی زاده و همکاران ۱۳۸۳، دریافتند که میانگین نمره آگاهی فرد معلول و خانواده در زمینه پیشگیری از عوارض ناشی از عدم تحرک از جمله خشکی مفاصل، زخم بستر چگونگی حرکت در محیط و چگونگی به استقلال رسیدن فرد معلول در مواردی مثل حرکت کردن و یا انجام مراقبت‌های شخصی که مشارکت فعال فرد معلول را می‌طلبید، میانگین نمرات مهارت گروه مورد بیش از گروه شاهد بود اما این تفاوت معنی دار نبود. در حالی که میانگین نمره انجام اقدامات لازم برای پیشگیری از ایجاد زخم بستر و مهارت تغییر وضعیت، در گروه مورد به میزان معنی داری بیش از گروه شاهد بوده است (۲۹).

بحث

این مطالعه به منظور تعیین وضعیت عملکرد و آگاهی بیماران بخش‌های جراحی در جهت پیشگیری از عوارض بی تحرکی بعد از عمل در بیمارستان نمازی شیراز در سال ۱۳۹۳ انجام شد. بر اساس یافته‌های مطالعه می‌توان نتیجه گرفت که آگاهی و عملکرد بیماران در جهت پیشگیری از عوارض بی تحرکی ضعیف می‌باشد این نتایج با نتایج مطالعه قاسمی و همکاران در سال ۱۳۸۶ (۲۳) و حسینی و همکاران ۱۳۸۶ (۲۲) همسو می‌باشد.

Heikkinnen (۲۰۰۸) در مطالعه‌ای تأثیر آموزش از طریق اینترنت و آموزش چهره به چهره توسط پرستار را روی ۱۴۷ بیمار در طی ۳ مرحله قبل و بالافصله بعد از عمل و نیز دو هفته پس از عمل بررسی نمودند. محتوا آموزشی شامل آموزش در مورد عمل جراحی و مراقبت‌های مربوط به پیگیری بود که نتایج بیانگر افزایش دانش و عملکرد افراد پس از آموزش بهویژه در گروه دریافت‌کننده آموزش از طریق اینترنت بود (۲۰).

منگلیان (۱۳۸۳) نتایج حاصل از ارائه برنامه آموزشی در گروه تجربه حاکی از آن بود که اکثریت بیماران در گروه تجربی در مورد آگاهی و عملکرد، امتیاز خوب کسب کردند و تفاوت بین دو گروه در هر دو حیطه معنی دار بود (۱۶). در مطالعه حاضر عملکرد و آگاهی نیمی از بیماران ضعیف بود چه بسا بتوانیم با برنامه‌های آموزشی این سطح عملکرد را به عملکرد متوسط و خوب گسترش دهیم. در مطالعه قاسمی و همکاران نیز در سال ۱۳۸۶ در زمینه تأثیر آموزش به همراه در پیشگیری از عوارض بی‌حرکتی، بین عملکرد گروه بیمار و همراه قبل و بعد از آموزش پیشگیری از عوارض بی‌حرکتی اختلاف معنی دار آماری مشاهده شد. در گروه آموزش به بیمار قبل از آموزش همه (۱۰۰ درصد) عملکرد ضعیف و در گروه آموزش به بیمار و همراه

نماید. مطالعه حاضر از این نظر که میزان آگاهی و عملکرد بیماران جهت پیشگیری از عوارض بی تحرکی را سنجیده است، منحصر به فرد می باشد. درنهایت پیشنهاد می شود که با برگزاری کلاس های آموزشی، کتابچه های آموزشی و کارگاه های موردنیاز آگاهی و عملکرد بیماران را در جهت پیشگیری از عوارض بی تحرکی افزایش دهیم تا بیماران دوره های بهبودی را سریع تر طی نموده و دچار عوارض و دوره های بستری شدن طولانی نشوند و سریع تر به کار و زندگی خود برگردند.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله مراتب سپاسگزاری خود را از رئیس بیمارستان نمازی، مترن و مسئولین محترم بخش های جراحی بیمارستان نمازی شیراز به خاطر ایجاد هماهنگی لازم جهت انجام تحقیق و بیماران برای همکاری در تکمیل فرم و پرسشنامه که پذیرای کارشناسان طرح بودند اعلام می دارد.

References:

1. Kane R, Ouslander J, Abrass I, Resnick B. Essentials of Clinical Geriatrics. 6th ed. New York, NY: McGraw-Hill; 2003.P. 297-329.
2. Krishnagopalan S, Johnson EW, Low LL. Body positioning of intensive care patients: clinical practice versus standards.Crit Care Med 2002; 30(11): 2588-92.
3. Winkelman C, Higgins PA, Chen Y-JK. Activity in the chronically critically ill. DimensCrit Care Nurs 2005; 24(6):281-90.
4. Kalisch BJ. Missed nursing care: a qualitative study. J Nurs Care Qual 2006;21(4): 306-13.
5. Harper CM, Lyles YM. Physiology and complications of bed rest. J Am Geriatrics Soc 1988;36(11):1047-54.
6. Bleeker MW, De Groot PC, Rongen GA, Rittweger J, Felsenberg D, Smits P, et al. Vascular adaptation to deconditioning and the effect of an exercise countermeasure: results of the Berlin Bed Rest study. J Appl Physiol 2005 Oct 1;99(4):1293-300.
7. Mentzelopoulos SD, Roussos C, Zakynthinos SG. Static pressure volume curves and body posture in
- acute respiratory failure. Intensive Care Med 2005; 31(12):1683-92.
8. Bailey P, Thomsen GE, Spuhler VJ, Blair R, Jewkes J, Bezdjian L, et al. Early activity is feasible and safe in respiratory failure patients. Critical Care Med 2007;35(1):139-45.
9. Pavly-Le Traon A, Heer M, Narici MV, Rittweger J, Vernikos J. From space to Earth: advances in human physiology from 20 years of bed rest studies (1986-2006). Eur J Appl Physiol 2007;101(2):143-94.
10. Carlson EV, Kemp MG, Shott S. Predicting the risk of pressure ulcers in critically ill patients. Am J Crit Care 1999; 8(4):262-9.
11. Trappe T, Trappe S, Lee G, Widrick J, Fitts R, Costill D. Cardio respiratory responses to physical work during and following 17 days of bed rest and spaceflight. J Appl physiol 2006 Mar 1;100(3):951-7.
12. Stenvall M, Olofsson B, Nyberg L, Lundström M, Gustafson Y. Improved performance in activities of daily living and mobility after a multidisciplinary postoperative rehabilitation in older people with femoral neck fracture: a randomized controlled

در مطالعه حاضر نیز به این نتیجه رسیدیم که با افزایش آگاهی، عملکرد بیمار وضعیت بهتری داشته است؛ بنابراین می توان انتظار داشت همگام با افزایش دانش و آگاهی خانواده در مورد مناسبسازی محیط منزل و بیرون، توانایی بیماران برای حرکت کردن افزایش نشان دهد.

آگاهی نقش مهمی در بهبود هر چه سریع تر بیماران دارد، همان طور که در مطالعه حاضر نیمی از بیماران آگاهی ضعیفی برای جلوگیری از عوارض بی تحرکی بعد از عمل دارند باید با اطلاع رسانی و آموزش های لازم آگاهی بیماران را افزایش داد تا بالطبع عملکرد آنها نیز افزایش یابد.

نتیجه گیری

با توجه به یافته ها و استنتاج آماری می توان چنین نتیجه گرفت که آگاهی و عملکرد بیماران در جهت پیشگیری از عوارض بی تحرکی ضعیف می باشد. با توجه به نتایج بدینهی است وجود برنامه های آموزشی می تواند آگاهی و عملکرد بیماران را افزایش داده و تثبیت

acute respiratory failure. Intensive Care Med 2005; 31(12):1683-92.

8. Bailey P, Thomsen GE, Spuhler VJ, Blair R, Jewkes J, Bezdjian L, et al. Early activity is feasible and safe in respiratory failure patients. Critical Care Med 2007;35(1):139-45.

9. Pavly-Le Traon A, Heer M, Narici MV, Rittweger J, Vernikos J. From space to Earth: advances in human physiology from 20 years of bed rest studies (1986-2006). Eur J Appl Physiol 2007;101(2):143-94.

10. Carlson EV, Kemp MG, Shott S. Predicting the risk of pressure ulcers in critically ill patients. Am J Crit Care 1999; 8(4):262-9.

11. Trappe T, Trappe S, Lee G, Widrick J, Fitts R, Costill D. Cardio respiratory responses to physical work during and following 17 days of bed rest and spaceflight. J Appl physiol 2006 Mar 1;100(3):951-7.

12. Stenvall M, Olofsson B, Nyberg L, Lundström M, Gustafson Y. Improved performance in activities of daily living and mobility after a multidisciplinary postoperative rehabilitation in older people with femoral neck fracture: a randomized controlled

- trial with 1-year follow-up. *J Rehabil Med* 2007;39(3):232-8.
13. Convertino VA, Bloomfield SA, Greenleaf JE. An overview of the issues: physiological effects of bed rest and restricted physical activity. *Med Sci Sports Exerc* 1997;29(2):187-90.
14. Bergel RR. Disabling effects of inactivity and importance of physical conditioning, A historical perspective. *Rheum Dis Clin North Am* 1990; 16(4): 791-801.
15. Ely EW, Siegel MD, Inouye SK. Delirium in the intensive care unit: an under – recognized syndrome of organ dysfunction. *Semin Respir Crit Care Med* 2001;22(2):115–26.
16. Mangolian SP. The effect of education on knowledge and performance in patients with congestive heart failure and providing learning model in hospitals dependent on Kerman university of Medical Sciences. Proceedings of the Second National Congress of Nursing and Midwifery, client, partner, Health. Isfahan: Islamic Azad University of Isfahan; 2008. P. 343-44.
17. Ashktorab T, Nishabori M, Muhammad A, Sadpour Pyranfar H, Alavi M. J Nurs Midwifery Shahid Beheshti Univ 2008;18 (62):30-8.
18. Perme C, Chandrashekhar R. Early mobility and walking program for patients in intensive care units: creating a standard of care. *Ame J Crit Care* 2009;18(3):212-21.
19. Farmanbar R, Afshar Mohammadian M, Moghadam Nia MT, Kazem Nejad E, Salari A. The Effect of Position Change and Bed-Rest Duration after Coronary Angiography on Vascular Complications. *IJCCN* 2012; 4 (4):177-82.
20. Heikkinen k, Helena LK, Taina N, Anne K, Sanna SA. Comparison of two educational interventions for the cognitive empowerment of ambulatory Orthopedic survey patients. *Patient Educ Counsel* 2008;73:272-9.
21. Bartelomo S. *Medical surgical nursing related neurology*. Philadelphia: Mosby; 2006.
22. Hosseini M A, Khankeh H R, A'laei S, Dibaei M. Study Influence of Nursing Home Care upon Complications of Immobility in Musculoskeletal System in Patient with Stroke that Admitted at Home in the City of Semnan 1381- 82 . *Archives Rehabil* 2005; 5 (4) :35-42.
23. Ghasemi F. evaluate the effect of patient education in prevention of complications of inactivity. *Quart J Aflak* 2013;4:56-63.
24. Sobhanian Khosro. Harison's Principle of Internal Medicine. Tehran: Nasle farad; 2005:185-6.
25. Sommers MS. The shattering consequences of C.P.R. *Nursing* 1992;22(7):34–41.
26. Kärki A, Simonen R, Mälkiä E, Selfe J. Postoperative education concerning the use of the upper limb, and exercise and treatment of the upper limb: cross-sectional survey of 105 breast cancer patients. *Support Care Cancer* 2004 ;12(5):347-54.
27. Mahmoudi R, Mousavi J. Review of literature was conducted in Berlin about the effects of bed rest on the musculoskeletal system of the lower extremities and trunk. *J Modern Rehabil Fac Physiotherapy* Tehran Univ Med Sci 2011; 5(3):37-44.
28. Diserens K, Moreira T, Hirt L, Faouzi M, Grujic J, Bieler G, et al. Early mobilization out of bed after ischaemic stroke reduces severe complications but not cerebral blood flow: a randomized controlled pilot trial. *Clin Rehabil* 2012;26(5):451-9.
29. hatmyZadeh N, Aminzadeh A, Myrkhan SM, KazemNejad A. Evaluate the success of service provision" family education" community-based rehabilitation program for families with a person with physical-motor disability. *J Rehabil* 2004; 5(3 (18): 37-44.

EVALUATION OF PATIENTS IN PREVENTION OF INACTIVITY AFTER SURGERY IN SURGICAL WARDS OF SHIRAZ NAMAZI HOSPITAL, 2013

Esmat Nouhi¹, Mahmoudi Mahdokht^{*2}

Received: 17 Jan, 2017; Accepted: 20 Mar, 2017

Abstract

Background & Aims: Activity is one of the human psychological needs and is in the first level of classification of hierarchy of basic human needs. If a case do not have activity, negative effects occurs on the whole body. Researchers considering that disturbance in motion is as a nursing diagnosis and the concept of mobility is important in nursing. This study aimed to determine patients' knowledge and practice in the prevention of post-operative immobilization in surgical wards of Namazi Hospital in the year of 2013.

Material and Methods: In this cross-sectional study of 200 patients after surgery leads to immobility and were selected by available sampling randomly was used. Demographic questionnaire and knowledge measurement form in the field of prevent complications of immobility and checklist of self-care practice patient in the field of prevent complications of immobility were completed with observation and interview. The process of data analysis using the mail tools pss version 16 using descriptive statistics and analysis.

Results: The mean and standard deviation of performance of the studied patients, respectively, 21.8 ± 5.59 , and the mean and standard deviation of knowledge of patients under study were 14.36 ± 3.97 . In total, 42 percent of poor performance, 49.5% of the average performance, 8.5 percent had a good performance and in the Evaluating knowledge, 41.5 percent poor, 43% moderate and 15.5 percent was well. The data show that about half of patients have poor knowledge and practice in the prevention of inactivity and The relationship between performance and awareness of patients showed There is a significant correlation between performance and awareness (p -value = 0.004). What ever more knowledge we have the better performance.

Conclusion: The findings and statistical inference can be concluded the knowledge and performance of patients to prevent complications of in activity is weak. According to the results, certainly there are training programs that can increase the knowledge and performance of patients and can be established to.

Keywords: performance, knowledge, patients, prevention, inactivity, complication, surgery

Address: Kerman, Kerman University of Medical Sciences, Department of Nursing

Tel: (+98) 9171246443

Email: mahmoodimah@yahoo.com

¹ Assistant Professor, Department of Medical Surgical Nursing, Nursing Research Center, Physiology Research Center of Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran

² M.Sc. Student, Department of Nursing, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran (Corresponding Author)